رویاهایی که می‌آیند

اکران پیش‌روی سینماهای جهان

داستان گروه پلنگ صورتی

نیما توسلی

در حال حاضر و برای این قسمت از ستون «رویاهایی که می‌آیند»، یک فیلم علمی- تخیلی، یک فیلم مستند، و یک تریلر سری (فیلم‌هایی در ژانرهای مختلف)، برای آخر ماه ژوییه به شما پیشنهاد می‌کنیم. فیلم علمی - تخیلی «گیر افتاده»، تریلر سری «در حال حاضر»، و مستند «بشکن و بقاپ: داستان گروه پلنگ صورتی».

گیر افتاده (Stranded): نجات زمین از ماه

شناسنامه فیلم: ژانر: علمی - تخیلی/کارگردان: روگر کریستیان/ بازیگران: کریستین اسلاتر، برندان فهر و... /تاریخ پخش: ۲۶ ژوییه ۲۰۱۳

ماجرای فیلم: داستان از آنجا شروع می‌شود که پایگاه نظامی آمریکا در کره ماه پس از استقرار، توسط یک گروه شهاب‌سنگ بمباران می‌شود. کلنل جرارد بروکمن (کریستین اسلاتر) و گروه کوچکش در حالی که از زمین دور مانده‌اند در محیطی بی‌پناه گیر افتاده‌اند. کمی پیش‌تر، این گروه دریافته بود که این شهاب‌سنگ‌ها در ماه حضور یافته‌اند و در حال تکثیر هستند. آنها تصمیم می‌گیرند ماموریت آخر خود را به نحو احسن انجام دهند و آن چیزی نیست جز اینکه جلوی فرار آنها به سمت زمین را بگیرند و...

در حاشیه: روگر کریستیان کارگردان انگلیسی تبار این فیلم، پیش از این فیلم در سال ۱۹۷۷ برای اپیزود۴ «جنگ ستارگان» جایزه اسکار را دریافت کرده بود و در سال ۱۹۷۹ نیز برای فیلم «بیگانه»، نامزد دریافت اسکار شده بود.

در حال حاضر (The Time Being): خریدار عجیب‌وغریب

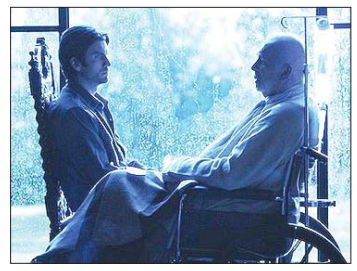

شناسنامه فیلم: ژانر: تریلر سری/کارگردان: ناد سیسین ساین/ بازیگران: وس بنتلی، فرانک لانگلا، سارا پاولسون و... / تاریخ پخش: ۲۶ ژوییه ۲۰۱۳

ماجرای فیلم: دانیل (وس بنتلی) یک هنرمند جوان است که به خاطر بلندپروازی‌هایش، زندگی زناشویی‌اش در لبه پرتگاه است. یک روز، یک‌میلیونر به نام وارنر (فرانک لانگلا) از او یک اثر نقاشی می‌خرد. در حالی که دانیل انتظار دارد تا این مرد ثروتمند از او کارهای بیشتری را خریداری کند، ماجرای آنها وارد یک مجموعه اتفاقات مرموز می‌شود. وارنر از او می‌خواهد که با او قراردادهایی را امضا کند که مربوط به مراقبت از مجموعه‌ای از چیزهای عجیب‌وغریب می‌شود و...

در حاشیه: داستان این فیلم را کارگردان به کمک همکار خود «ریچارد گلادشتاین» نگاشته است.

بشکن و بقاپ: داستان گروه پلنگ صورتی (Smash and Grabs: The Story of the Pink Panthers)

شناسنامه فیلم: ژانر: مستند/ کارگردان: هاوانا مارکینگ/ تاریخ پخش: ۳۱ ژوییه ۲۰۱۳

ماجرای فیلم: این فیلم، داستان مستندی است از گروه‌های ماسک‌زده و اسلحه‌به‌دستی که به «پلنگ صورتی» معروف هستند و کارشان دزدی الماس و طلا است و در همه جای جهان فعالیت می‌کنند. اینترپل به دنبال آنهاست. این دزدان طلا و جواهرات، موفق‌ترین دزدان بین‌المللی هستند اما پلیس کم‌کم توانسته تعداد زیادی از دار و دسته آنها را دستگیر کند و...

در حاشیه: این فیلم در پی پاسخ به این پرسش است: «آیا دوران گروه پلنگ صورتی به سر رسیده است؟». این فیلم حاوی صحنه‌های انیمیشن نیز هست و آرشیوهایی را نمایش می‌دهد که حاوی پیشینه تاریخی این گروه در بالکان است. «هاوانا مارکینگ»، کارگردان زن بریتانیایی این فیلم، مستندسازی حرفه‌ای است که برای فیلم معروفش «ستاره افغان» در سال ۲۰۰۹، جایزه ساندنس را دریافت کرده بود.

ابراهیم فروزش در گفت‌وگو با «شرق» بررسی کرد

جاماندن «سینمای کودک» از فیلم‌های «انیمیشن»

فرانک آرتا

ابراهیم فروزش، از سال ۱۳۴۹ فعالیت سینمایی خود را در مسند مسوول امورسینمایی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، آغاز کرد و همین‌طور تهیه‌کننده اجرایی بسیاری از فیلم‌های کانون بود. درسال ۱۳۵۲ فیلمنامه فیلم کوتاه «سیاه پرنده» را نوشت که آن فیلم را مرتضی ممیز کارگردانی کرد. ضمن اینکه برخی از فیلمنامه‌های انیمیشن علی‌اکبر صادقی، عبدالله علیمرداد و... را نیز به رشته نگارش درآورد. در فاصله قبل و بعد از انقلاب، فیلم‌های کوتاه و مستند متعددی ساخت. نخستین فیلم سینمایی‌اش، «کلید»، را در سال ۱۳۶۵ کارگردانی کرد. او در کارنامه هنری‌اش بیش از ۵۰ جایزه بین المللی دارد. غیر از «کلید»، فیلم‌های «خمره»، «مرد کوچک»، «بچه‌های نفت»، «هامون و دریا»، «زمانی برای دوست‌داشتن»، «سنگ اول» و «شیر تو شیر» حاصل فعالیت‌های دیگر اوست. تازگی به‌عنوان یکی از اعضای هیات انتخاب بخش بین‌الملل «بیست‌وهفتمین جشنواره فیلم کودکان و نوجوانان» انتخاب شده است که به بهانه آن با او گفت‌وگوی کوتاهی انجام دادیم:

عکس: مهدی حسنی، شرق

آقای فروزش نظرتان درباره برگزاری جشنواره کودک چیست؟

اگر بخواهم به‌طور کلی پاسخ شما را بدهم، باید بگویم نفس برگزاری جشنواره فیلم کودک مهم و ضروری است و باید تلاش کنیم که این جشنواره هرساله برگزار شود. هرچند به نظر می‌رسد جشنواره بیشتر به کورسویی می‌ماند که هرلحظه ممکن است خاموش شود که البته باید همه‌مان تلاش کنیم تا آن حفظ شود، ولی اگر کاری کنیم که شعله‌ور شود چه بهتر! منتها سیاستگذاری و مدیریت جشنواره در کیفیت آن تاثیر بسزایی دارد.

در وهله نخست، یک جشنواره بین‌المللی باید زمان ثابت و مکان واحد داشته باشد، ولی جشنواره کودک در زمان‌ها و مکان‌های متفاوتی برگزار شده است. با این حال در عرف جهانی نام شهر «اصفهان» با این جشنواره گره خورده است. به نظر شما چکار باید کرد که جشنواره همچنان در شهر اصفهان برگزار شود؟

این گفته شما درست است. «شهر اصفهان» مکان مناسبی برای برگزاری جشنواره است. اگر بخواهیم نظیر جشنواره‌های «الف» جهانی مثل ونیز، کن، لوکارنو و برلین عمل کنیم که عنوان آنها با نام شهرشان گره‌خورده یا جشنواره‌های کودکی همچون المپیای یونان، جیفونی ایتالیا، مادرید اسپانیا، سینه کید هلند، سینه جونیور کن، فرانکفورت آلمان، ریموسکی کانادا، پوسان کره‌جنوبی و... باید این شهر هم برای همیشه مکان این جشنواره معرفی شود تا در ذهن‌ها باقی بماند. مثل جشنواره فیلم فجر که «تهران» مرکز برگزاری آن است منتها سایر شهرهای ایران هم می‌توانند همزمان از دیدن فیلم‌های شرکت‌کننده دراین جشنواره بهره ببرند. ولی این هم چیزی است که مسوولان باید درباره آن تصمیم بگیرند.

نظرتان درباره کیفیت فیلم‌های خارجی که تاکنون به دبیرخانه جشنواره رسیده و دیده‌اید، چیست؟

خب من تا الان همه فیلم‌ها را ندیده‌ام. اما آن تعدادی را که دیده‌ام بعضی‌ها کیفیت مطلوب، تعدادی هم متوسط و زیر متوسط داشتند.

منظورتان از «کیفیت» چیست؟

از آنجا که این فیلم‌ها در جشنواره تخصصی کودکان و نوجوانان شرکت داده می‌شوند دو نکته مهم را باید درانتخاب فیلم‌ها درنظر گرفت؛ اول اینکه در عین جذابیت، جنبه‌های آموزشی و سرگرم‌کننده داشته باشند و دوم اینکه پیامشان را با زبان ساده و به دور از پیچیدگی‌های اغراق‌شده به تصویر بکشند.

جشنواره فقط یک گذرگاه است و ویترین و نمی‌تواند روی تولید فیلم تاثیری داشته باشد. به‌طور مثال جشنواره‌هایی مثل کن و ونیز و یا مراسم اسکار تولیدکننده فیلم نیستند ولی به اعتبار نام و عملکردشان، فیلم‌های مختلف از همه جای دنیا در آن شرکت می‌کنند که در صورت موفقیت، توجه جهانی و به‌خصوص تهیه‌کنندگان به آن فیلم‌ها جلب می‌شود

به نظرشما در بخش سینمای ایران، کیفیت فیلم‌ها چقدر به سیاستگذاری‌ها و تولیدات یک‌سال گذشته سینمای ایران مربوط است؟

اول اینکه باید بگویم تولید فیلم هیچ ربطی به جشنواره ندارد. جشنواره فقط یک گذرگاه است و ویترین و نمی‌تواند روی تولید فیلم تاثیری داشته باشد. به‌طور مثال جشنواره‌هایی مثل کن و ونیز و یا مراسم اسکار تولیدکننده فیلم نیستند ولی به اعتبار نام و عملکردشان، فیلم‌های مختلف از همه جای دنیا در آن شرکت می‌کنند که در صورت موفقیت، توجه جهانی و به‌خصوص تهیه‌کنندگان به آن فیلم‌ها جلب می‌شود.

منظورم لزوم برگزاری جشنواره کودک در ایران است.

خب حضور فیلم‌ها در جشنواره دراصل، فرهنگ‌سازی می‌کند و می‌تواند مخاطبان را با دنیای امروز از طریق فیلم آشنا کند. مثلا من خودم که فیلم‌ها را می‌بینم، با جغرافیا و فرهنگ کشورهای دیگر آشنا می‌شوم و بعد هم می‌توانم تاثیرات مثبتی از آن فرهنگ‌ها بگیرم. درواقع جشنواره، مرکز تبادل فرهنگی است.

در هرصورت وقتی در کشوری تولید فیلم نباشد، درآن صورت چه چیزی در جشنواره آن نشان می‌دهند؟ لزوم برگزاری آن در چیست؟

خب اگر از منظر تولید بخواهیم به جشنواره نگاه کنیم، از سال‌های قبل هم درسینمای ایران به تولید فیلم کودک توجهی نمی‌شد. چون بازگشت سرمایه نداشت. بخش دولتی هم یک تعداد محدودی فیلم می‌ساخت، بخش خصوصی هم به دلیل عدم بازگشت سرمایه رویکرد خوشی به آن نشان نمی‌داد، به همین دلیل می‌گویم که از این نظر به تولید خیلی نباید دلخوش شویم.

ولی در دهه ۶۰ سینمای کودک ارج وقرب داشت.

درست است. ولی آن زمان هم در مقایسه با کلیت فیلم‌های تولیدشده، تعدادش محدود بود و در زمان نمایش هم مهجور واقع می‌شد.

شما سابقه حضور در جشنواره‌های معتبری همچون لوکارنو، جیفونی و... دارید. چطور می‌شود که آنها جزو جشنوارهای الف دنیا می‌شوند؟

دلایل متعددی دارد. ولی یکی از دلایل این است که به این قضیه خیلی تخصصی نگاه می‌کنند. طبعا فیلمی که برای سنین میان سه تا شش‌سال جذابیت دارد، برای مخاطبان ۱۰ تا ۱۶ سال شکل دیگری خواهد داشت. ضمن اینکه غیر از فیلم‌های زنده، انیمیشن به‌شدت، نه‌تنها در سینمای کودک بلکه در سینمای بزرگسال نفوذ پیدا کرده. از «آواتار» گرفته تا «هری پاتر» و امثالهم. همین مساله نشان می‌دهد که تکنولوژی چقدر در ترسیم‌کردن دنیاهای عجیب و غریب موثر است. آن زمان گذشت که با تکنیک‌های دستی Cell Animation فیلمسازان به سختی سعی می‌کردند که حادثه‌ای را به تصویر بکشند. الان به مدد کامپیوتر و تروکاژهای پیشرفته، مخاطب را به دنیای فیلم آنقدر نزدیک می‌کنند که کاملا باورپذیر است. ضمن اینکه این جشنواره‌ها در پی کشف استعدادها هستند و هرفیلمی که در آن خلاقیتی می‌بینند، سعی می‌کنند جذب کنند. دیگر اینکه بحث «فیلم برای کودک» و «فیلم درباره کودک» منتفی شده است. فیلم‌ها به‌طور کلی مخاطبان عام را نشانه گرفته‌اند. آنقدر مسایل تکنیکی و هنری در هم آمیخته شده‌اند و جذابیت به‌وجود می‌آورند که در آینده باید منتظر دنیای پیچیده‌ای در حوزه فیلمسازی باشیم.

چهره روز

دعوت جشنواره «ونیز» از کیارستمی برای ساخت فیلم کوتاه

در ستایش ۷۰ سالگی جشنواره

● جشنواره بین‌المللی فیلم ونیز به مناسبت هفتادمین سالگرد خود، بخش ویژه‌ای را با عنوان «آینده از نو» راه انداخته و با دعوت از فیلمسازانی همچون عباس کیارستمی و برناردو برتولوچی از آنها خواسته است فیلم کوتاه بسازند. به گزارش سایت جشنواره، جشنواره فیلم ونیز به ریاست برناردو برتولوچی که از ۲۸ آگوست تا ۷ سپتامبر در شهر ونیز برگزار می‌شود، در آستانه ۷۰ سالگی، بخش ویژه‌ای را با نام «آینده از نو» (Future Reloaded) راه‌اندازی کرده که علاوه‌بر ادای احترام به این جشنواره قدیمی، انعکاس دیدگاه فیلمسازان از آینده سینما خواهد بود. به همین منظور از ۷۰ فیلمساز در سراسر دنیا دعوت شده است که فیلم‌های کوتاه ۶۰ تا ۹۰ ثانیه‌ای را برای این جشنواره بسازند. کارگردان‌هایی مانند برناردو برتولوچی، عباس کیارستمی، پل شرایدر، شکار کاپور، آپیچاتپونگ ویراستاکول، والتر سالس و مونت هلمان از جمله کارگردان‌هایی هستند که تاکنون موافقت خود را برای شرکت در این بخش اعلام کرده‌اند. افرادی که قرار است این فیلم‌های کوتاه را بسازند، جزو کارگردان‌های شناخته‌شده و بزرگ و فیلمسازان مستعد جوانی هستند که همه آنها حداقل یک بار در طول ۲۰ سال گذشته در جشنواره فیلم ونیز شرکت کرده‌اند.

خبر روز

فرهاد توحیدی: تجمع امروز ارتباطی به «خانه سینما» ندارد

● **شرق:** رییس هیات‌مدیره خانه سینما در اطلاعیه‌ای اعلام کرد که تجمع ۳۰تیر مقابل وزارت ارشاد هیچ ارتباطی با خانه سینما ندارد. فرهاد توحیدی در اطلاعیه‌ای اعلام کرد: «به اطلاع کلیه همکاران، دوستان و اعضای خانه سینما می‌رساند که تجمع روز یکشنبه ۳۰تیرماه مقابل وزارت ارشاد ارتباطی با خانه سینما ندارد و این فراخوان توسط اتحادیه تهیه‌کنندگان۲ اعلام شده است.»

گزارش روز

فرح‌بخش: تجمع «خانه سینما» بی‌شباهت به عملیات «مرصاد» نبود

مناظره «هفت» با چاشنی توهین و تهمت

فرزانه ابراهیم‌زاده

بینندگانی که در نخستین ساعات شنبه ۲۸ تیر شبکه سوم سیما و برنامه هفت را انتخاب کرده بودند؛ شاهد یکی از بی‌سابقه‌ترین مناظره‌های هنری بودند؛ مناظره‌ای با حضور «حسین فرح‌بخش» عضو اتحادیه تهیه‌کنندگان و از طیف مقابل «خانه سینما» و «همایون اسعدیان» رییس کانون کارگردانان از سوی خانه سینما که قرار بود درباره اتفاقات هفته گذشته خانه سینما باشد؛ اما با ایراد توهین و تهمت به بخشی از سینمای ایران که به قول اسعدیان نام‌های بزرگی بودند به پایان رسید. اطلاق عنوان‌های فتنه‌گر، منافق، شعبان بی‌مخ و رانت‌خوار به سینماگران تا بی‌عرضه‌گی ارشاد، بخشی از تهمت‌هایی بود که در این برنامه زده شد؛ تا جایی که صدای «زین‌العابدین» مدیر شبکه سوم سیما را هم درآورد؛ به طوری که در میانه برنامه تذکر به دست‌اندرکاران این برنامه داد. پیش از آغاز مناظره، تصاویری از مسیر تعطیلی تا پلمب خانه سینما در روز دوشنبه ۲۴ تیر و وقایعی که بعد از آن رخ داد از تجمع اول سینماگران در خیابان سمنان و نشست مطبوعاتی رییس سازمان سینما تا تجمع دوم در روز پنجشنبه و بخش‌هایی از صحبت‌های محمدمهدی عسگرپور، پرویز پرستویی، فرهاد توحیدی، اصغر فرهادی و سردار ساجدی‌نیا در جمع سینماگران پخش شد. حسین فرح‌بخش تهیه‌کننده و کارگردان فیلم «خصوصی» بحث را با یادی از سالگرد عملیات مرصاد و شهدای این واقعه آغاز کرد و آن را به سینمای ایران ربط داد: «اوایل سال ۹۱ یادمان نرفته چه کسانی باعث شدند این تشنجات در خانه سینما اتفاق بیفتد و بعد خودشان پناه بردند به یک نهاد نیمه‌دولتی و پول‌های میلیاردی را گرفتند و خوردند و به ریش چهارهزار نفر اهالی سینما خندیدند. این کار بی‌شباهت به عملیات مرصاد و فتنه منافقین نیست. ما در گذشته نام شعبون بی‌مخ را شنیده اما او را ندیده بودیم اما روز گذشته او را هم جلو خانه سینما دیدیم اما نمی‌دانستیم که آقای برزیده کشتی‌کج هم کار می‌کند و می‌تواند با لگد در خانه سینما را باز کند.» بعد از این بود که نوبت به همایون اسعدیان رسید که موضوع این مناظره را تشکیل خانه سینما ندانست و گفت: «درباره این موضوع بارها در همین برنامه هفت در زمان جیرانی و خود آقای گبرلو صحبت شده است. موضوع ما اتفاقاتی بود که به پلمب خانه سینما منجر شد.» اسعدیان در جای دیگری از این نشست در مقابل شمار تهمت‌هایی که فرح‌بخش به سینماگران طیف خانه سینما می‌زد؛ گفت: «دوستانی که در آن طرف هستند هیچ‌کدام ادبیاتشان مثل آقای فرح‌بخش نیست و فرح‌بخش ادبیاتی مخصوص به خودش دارد. متاسفانه سناریویی که چیده شده به این شکل است که می‌خواستند با معرفی هیات‌مدیره جدید، همان خانه سینمای قبلی را ادامه دهند و آب هم از آب تکان نخورد. در نتیجه اگر ثبت شرکت‌ها زیاد دقت نمی‌کرد این تصور به ذهن می‌رسید که هیات‌مدیره تازه‌ای جایگزین هیات مدیره قبلی شده و در نتیجه نیاز به تاسیس خانه سینمای جدید نیست. این دوستان قرار بود اگر نهادی را بخواهند راه‌اندازی کنند با نامی غیر از خانه سینما باشد.»

اسعدیان گفت: «هدف بعدی آقایان این بود که ساختمان خانه سینما را هم تحویل هیات مدیره جدید دهند چون پیش خودشان می‌گفتند در دو سال گذشته اهالی خانه سینما که اهل داد و فریاد نبودند و فقط بیانیه می‌دانند بنابراین ما سه‌شنبه می‌رویم و درخانه سینما ساکن می‌شویم و آنها هم فوقش می‌روند شکایت می‌کنند. اما انتظار نداشتند که صدنفر از اعضای خانه سینما بیایند و اعتراض کنند. این چهره‌ها که صبح پنجشنبه جلو خانه سینما بودند همگی از بزرگان سینمای ایران هستند. این افراد شعبون بی‌مخ نبودند. رفتار پلیس با ما بسیار محترمانه‌تر از رفتار آقای فرح‌بخش و دوستانشان در وزارت ارشاد بود. کلمه قانون حرمت دارد. چرا سیاسی‌کاری می‌کنید و تهمت می‌زنید.» اسعدیان در بخشی از مناظره درباره اینکه تجمع شش مرداد شب ضربت‌خوردن امام علی(ع) است و نمی‌شود برگزار شود، گفت: «مگر ما چه کار خلاف و منافی عفتی قرار است در مجمع عمومی انجام دهیم که شب قدر باشد یا شب دیگری؟ مگر شب ضربت خوردن امام علی عدالت در کشور تعطیل می‌شود؟» فرح‌بخش مجمع شش مرداد را غیرقانونی دانست و گفت: «پلمب را هیچکس جرات ندارد بشکند. طبق قانون وسایل خانه سینما جزو املاک ارشاد است پس می‌تواند وسایل خودش را پلمب کند. باید قبول کنیم این چهارهزارنفر حقوقی دارند و کسی نمی‌تواند بیش از این لابی‌گری کند. مردم باید بدانند این فیلم‌های بی‌خاصیتی که در طول یک سال اخیر ساخته شده را همان اهالی خانه سینما ساخته‌اند و وزارت ارشاد بی‌عرضه هم نتوانسته جلو آنها را بگیرد.» فرح‌بخش در پاسخ اعتراض گبرلو به توهینی که به وزارت ارشاد کرد، گفت: «من این حرف را در چشم حسینی وزیر ارشاد هم گفتم.» اسعدیان در پاسخ به این سوالات گفت: «من واقعا از آقای فرح‌بخش سپاسگزارم که امشب در این برنامه شرکت کردند چون من اگر هر چقدر هم حرف می‌زدم نمی‌توانستم ثابت کنم که حق با ماست. ما معتقدیم که پلمب، غیرقانونی است. اگر خانه سینما منحل شده بود وزارت ارشاد می‌توانست آنجا را پلمب کند. اگر پلمب قانونی است پس چرا آقای شمقدری می‌گوید پلمب را باز می‌کند اما کسی وارد خانه سینما نمی‌شود. اگر خانه سینما غیرقانونی است پس چرا به هیات‌مدیره آن، نامه رسمی‌می‌نویسند.»